

כללי השיח – המותר והאסור – בין חוקר הילדים ובין הפרקליט המטפל בתיק – הנחיית המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים)

- סיכום
1. התקשורת בין הפרקליט המטפל בתיק לבין חוקר הילדים היא, לעתים, הכרחית ואסור לוותר עליה.
  2. במידת האפשר, רצוי שהשיח ייעשה באמצעות משטרת ישראל, בדרך של פניה בכתב, בדומה להשלמות חקירה שמתבקשות מגופים אחרים – כגון, המכון לרפואה משפטית. ככל שמדובר בשיח שלא ניתן לקיימו באמצעות איש המשטרה, שכן הוא כרוך בהבהרות כאלה ואחרות, כי אז יכול הפרקליט לקיים שיח עם חוקר הילדים. במקרים שבהם מתקיים שיח כאמור, יש חובה לתעדו, באופן מדויק, עד כמה שניתן, הן ע"י חוקר הילדים והן ע"י הפרקליט.
  3. ככלל, שיח לפני הגשת כתב אישום [ובוודאי לפני כתיבת חוות הדעת של חוקר הילדים], הוא שיח שראוי לעשותו בצמצום, ורק אם הדבר הכרחי, כמפורט להלן. פניות בשלבים כאלה, ראוי להן שתעשנה – ככלל – באמצעות משטרת ישראל, ובכתב. ככל שהשיח עוסק בפעולות חקירה, ולא ניתן לקיימו בכתב ובאמצעות המשטרה, יכול הפרקליט לקיים שיח שכזה מול חוקר הילדים. השיח, כמובן, יתועד. ככל שמדובר בעניין שמתייחס למהותה של חוות הדעת, בדגש על קביעות המהימנות, ראוי – ככלל – ששיח כזה כלל לא יתקיים. בכל הנוגע לשאלות הבהרה על מסקנות חוקר הילדים, כגון שאלות הבהרה שנוגעות לקביעת המהימנות של חוקר הילדים, ראוי ששאלות שכאלה תועברנה במסגרת פניה בכתב.
  4. לעומת זאת, שיח שמתקיים אחרי הגשת כתב האישום, במסגרתו יש רצון, למשל, לשאול שאלות הבהרה, יכול להיות פתוח יותר. גם אז, השיח חייב להיות מתועד באופן מלא ומדויק על ידי שני הצדדים.
  5. באשר למקרים שבהם הפרקליט סבור כי חוקר הילדים טעה, ומסקנותיו לא עולות בקנה אחד עם השיח שהתקיים עם הילד, כי אז ניתן – במקרים חריגים במיוחד – לבצע פניה בעניין זה. הפניה תיעשה בכתב, ובאישור פרקליט המחוז. יובהר, כי מדובר במקרים חריגים שבהם נראה לפרקליט ברמת הסתברות ממשית שמדובר בטעות שנפלה בחוות הדעת.
  6. בנוגע לשאלה האם להעיד או לא להעיד ילד, השיח יכול להתקיים, אך לא בשלב הראשוני של כתיבת חוות הדעת, אלא רק לאחר שבתיק הוגש כתב אישום. מטבע הדברים, שיח מסוג זה הינו פחות בעייתי, והוא יכול להיעשות באופן ישיר, כאשר הוא מתועד באופן מלא.

תאריך 4.6.20
הישיבה